

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

2 - 3 Zprávy | 4 Soudní rozhodnutí | 5 Aktivity v České republice | 6 - 7 Rakovina děložního čípku | 8 Prevence rakoviny prsu
9 Homosexualizace společnosti | 10 - 11 Příběh o nenarozeném | 12 Z historie | 13 Prezidentská volba | 14 Legislativa

2 / 2012 / Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR / srpen 2012

Stokrát nic umožilo osla...

Pravá a dlouhodobá změna společnosti začíná změnou jednotlivců. Každý nejlépe reaguje především na osobní svědectví. Přednášky, reklamy, letáky jsou samozřejmě nezbytné doplňky, ale třeba i jen poznámka pronesená ve vhodnou chvíli dokáže druhým změnit život.

Limity HPŽ ČR

Z darů, které zasíláte, lze pomáhat konkrétním ženám, vydávat materiály, platit soudní poplatky, připomínkovat zákony, provozovat internetové servery atd. Bez živých lidí, kteří samostatně přemýšlí jak druhé kolem sebe změnit, to vše nestačí.

Stokrát nic umožilo osla

Právě proto je na internetových stránkách HPŽ ČR nově umístěna sekce „Stokrát nic umožilo osla“. Oslem je míněna lhostejnost a neinformovanost s výsledkem 70 dětí zabíjících denně před narozením.

Neexistuje jeden univerzální recept jak obnovit vědomí důstojnosti a zastavit útoky proti životu. Pište, co konkrétně jste sami zkusili a co se vám osvědčilo. Ne, abyste se chlubili, tlachali, nebo vymýšleli úkoly pro druhé, ale pro inspiraci každému z nás. Podobně již delší dobu funguje komunikace na Facebooku. To je mj. ideální prostředí, kde lze neformálně působit.

Každé zachráněné dítě je úžasný výsledek. Ale i každý soused, spolužák, kolega, kněz nebo lékař jsou cestou k probuzení zbytku společnosti. Díky za vaši pomoc!

Radim Ucháč

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

prolife.cz

Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

stopgenocide.cz

projekt zaměřený
na osvětu mladých

linkapomoci.cz

celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

modlitbyzanejmensi.cz

modlitební úsilí
za obnovu kultury života

facebook.com/HnutíProživotCR

Hnutí Pro život ČR

To se mi líbí (564) - Počet lidí, kteří o tom mluví: 49

Nezisková organizace
prolife.cz | Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.

564

Film *October Baby* na DVD a v kinech

Vydavatelství Rosa připravuje k distribuci na DVD film *October Baby*. Vydavatelství nabízí zájemcům zprostředkování licence na veřejná promítání (včetně kin). Film je o mladé ženě, která ve svých 19 letech zjišťuje, že byla adoptovaná – poté, co přežila umělý potrat. Hannah se vydává hledat svou biologickou matku, aby zjistila pravdu o své minulosti... a snad i našla naději pro svou budoucnost...

Vydavatelství Rosa nabízí zájemcům zprostředkování licence k veřejnému promítání pro neziskové organizace a církve na 1 rok. Varianty: publikum do 100 lidí – cena cca 1500 Kč, publikum nad 100 lidí – cena cca 3000 Kč.

- hpž ČR -

USA: Odstranění nádoru dítěti v děloze matky v 17. týdnu těhotenství

Lyna Gonzalez z Miami podstoupila dosud nikdy neprovedenou operaci, která zachránila její život, když byla 17 týdnů v děloze matky. V květnu 2010 jí lékaři odstranili benigní nádor velikosti tenisového míčku v ústech. Po zjištění diagnózy lékaři měli za to, že se dívka narodí buďto mrtvá nebo bude muset podstoupit četné operace po narození. Gynekolog matce doporučil potrat. Chirurg provedl ultrazvukem řízenou operaci za pomoci endoskopu a odstranil nádor. Dítě se narodilo zdravé a dnes má dívka jen nepatrnou jizvu na rtu.

lifesitenews.com

Lyna Gonzalez

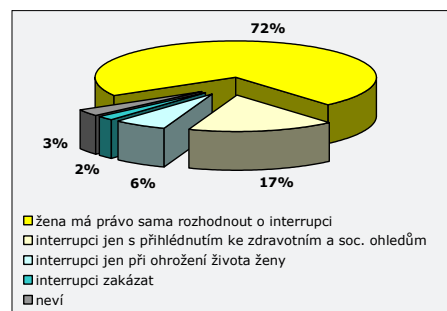
Česká republika: Veřejné mínění o interrupci, eutanazii a trestu smrti

Sociologický ústav AV ČR provedl v květnu průzkum týkající se potratů (nazvaných v dotazu „umělé přerušení těhotenství“) a eutanazie.

72% respondentů zastávalo názor, že žena sama má právo se rozhodnout, zda má být proveden potrat, podle 17% by potrat měl být povolen jen s přihlédnutím ke zdravotní a sociální situaci a 8% by potraty umožnilo pouze v případech ohrožení života těhotné ženy nebo zakázali. Ve srovnání s rokem 1990 propotrátové postoje narostly o 3%. Pro potraty jsou více ženy ve srovnání s muži a více lidí z mladších věkových skupin.

V otázce ukončení života nevléčitelně nemocného člověka 23% rozhodně souhlasí s eutanazií a 42% s ní spíše souhlasí. 25% s ní spíše nesouhlasí nebo jsou zcela proti ní; 10% respondentů uvedlo, že neví. Nesouhlas s eutanazií je statisticky významně častější u věřících lidí než u lidí bez náboženského vyznání. S eutanazií častěji než ostatní nesouhlasí také lidé starší šedesáti let a ženy.

cvvm.cas.cz

Názory na umělé potraty podle CVVM

USA: Guvernér Georgie podepsal zákon zakazující potraty dětí, které při něm mohou cítit bolest

Nathan Deal, guvernér státu Georgie, podepsal 1. května zákon, jenž chrání před potratem ty nenarozené děti, které již mohou cítit bolest. Je to změna proti dosavadnímu stavu, kdy potraty v Georgii jsou povoleny téměř z jakéhokoliv důvodu během celého těhotenství. Nový zákon nabude účinnosti k 1. lednu 2013, potrat nebude možno provádět po 20. týdnu těhotenství kromě případů považovaných za nezbytné k záchraně života matky nebo v případě „lékařsky marného“ (medically futile) těhotenství. Georgie se tak připojila k dalším šesti americkým státům s podobnými zákony.

lifesitenews.com

Nathan Deal, guvernér Georgie

Úspěch bojkotu: Společnost PepsiCo nebude užívat buňky z potracených plodů pro zvýraznění chutí svých nápojů

V květnu 2011 pro-life organizace Children of God for Life spolu s dalšími podobnými organizacemi zahájily bojkot společnosti PepsiCo kvůli její smlouvě se společností Senomyx. Tato společnost se podílela na vývoji sladidel s užitím linií buněk, získaných z potracených dětí. Organizátoři bojkotu 30. dubna 2012 oznámili, že bojkot končí, poté co PepsiCo oznámilo, že linie buněk získaných z ledvin lidských embryí v rámci spolupráce se společností Senomyx nebude užívat.

cogforlife.org

Bojkot PepsiCo: „Nyní s kousky mrtvých buněk plodů“

Lichtenštejnsko: Debata o potratech ohrožovala 900 let trvající dynastii

Dědičný kníže Alois prohlásil v lichtenštejnském parlamentu, že se vzdá správy státních záležitostí a zcela se stáhne z politického života, pokud mu bude zabráněno vetovat nový zákon o potratech. Političtí propotrátoví aktivisté vyhlásili referendum, aby zpochybnili

právo veta lichtenštejnského knížete. Referendum o legalizaci potratů ale nakonec neuspělo, když 52% občanů návrh odmítlo.

Korunní princ Alois prohlásil, že politické moci nechce využívat svévolně, nýbrž že jedná v zájmu budoucích nenarozených lichtenštejnských občanů. Jako věřící katolík nemůže oddělovat svou víru od veřejných povinností v otázce tak zásadního významu, dodal. Není to tak dávno, kdy nenarozené děti byly zákonem chráněny v každé evropské zemi a legislativa zaručovala jejich právo na život. Právo vetovat potratový zákon tedy souzní s přirozeným právem a chce zamezit legislativní nespravedlnosti.

Obdobná krize monarchie nastala v roce 1990 v Belgii. Král Balduin I. odmítl podepsat potratový zákon a vzdal se vlády. Avšak již 44 hodin po jeho abdikaci jej belgický parlament opět dosadil do funkce, aby předešel hrozící konstituční krizi.

lifesitenews.com

Ukrajina: Připravuje se zpřísnění potratové praxe

Ukrajinský zákon v současnosti povoluje potrat v prvních 12 týdnech těhotenství, ale s ohledem na špatnou demografickou situaci a nízkou porodnost probíhá o zákonu debata. Ukrajinská řecko-katolická církev k tomu vydala prohlášení, ve kterém zdůraznila zlo potratů a vyzvala vládu, aby učinila toto zabíjení nezákonným. Vláda má zajistit právo nenarozených lidských bytostí na život a vytvořit lepší podmínky pro matky, které se někdy k potratům uchylují kvůli obtížným materiálním a sociálním situacím. Mezi úmyslnou vraždou nenarozeného a již narozeného není žádný zásadní rozdíl.

lifesitenews.com

Norsko nutí lékaře provádět potraty

V říjnu 2011 norský ministr zdravotnictví informoval praktické lékaře, že za žádných okolností nesmějí odmítnout provést nebo předat jinému k provedení lékařský úkon, se kterými osobně nesouhlasí z náboženských nebo etických důvodů. Jako příklady ministr uvedl potrat a oplodnění lesbických dvojic. Asi 170 lékařů reagovalo podepsáním petice. Ministr však postoj pošlapávající svobodu svědomí nezměnil.

thelocal.no

USA: Začal platit zákon státu Texas o ultrazukovém snímku srdce dítěte před potratem

14. února vstoupil v platnost zákon státu Texas, podle kterého je potratář povinen provést ultrazukový snímek nenarozeného dítěte a tepu jeho srdce a poskytnout ženě možnost snímek vidět a slyšet tep srdce dítěte. Žena může odmítnout, ale potratář jí musí její nenarozené dítě popsat. Poté je nutné provedení potratu na 24 hodin odložit, aby si to žena mohla ještě rozmyslet.

lifesitenews.com

Honduras připravuje trestní postih za užití abortivní antikoncepce

Organizace Avaaz, organizující mezinárodní internetovou komunitu a bojující za údajná ženská práva, se staví proti připravovanému zákonu, podle něhož bude trestáno vězením 3 až 10 let užívání a prodej postkoitální antikoncepce, a to i v případě jejího užití po znásilnění. Honduraský Nejvyšší soud již dříve potvrdil naprostý zákaz „nouzové antikoncepce“.

avaaz.org

Studie: umělý potrat není třeba ani při rakovině prsu ani chemoterapii

Prestížní lékařský časopis The Lancet otiskl několik studií ukazujících, že není žádný důkaz o zlepšení zdravotního stavu těhotných žen s rakovinou prsu tím, že podstoupí potrat. Dále pak, že otěhotnění a porod po poskytnutém léčení rakoviny prsou nezvyšuje riziko obnovy rakoviny. Studie tak dokazují, jak už ukázaly zkušenosti v Irsku, že z lékařského hlediska potrat není nikdy nezbytný. Chemoterapie prováděná po první třetině těhotenství nepoškozuje nenarozené dítě, takže není potřebný ani potrat ani odložení chemoterapie ani vyvolání předčasného porodu. Dále studie ukázaly, že děti narozené ženám po prodělané chemoterapii v těhotenství se normálně vyvíjely, slyšely, viděly a neměly podprůměrné IQ ani jiné zvláštní zdravotní problémy.

Výzkumníci v doprovodném článku vyzvali lékaře, aby těhotné ženy s rakovinou pravdivě informovali, že potrat jim nezajistí lepší výsledek jejich léčení.

lifesitenews.com

Dědičný kníže Alois a princezna Sophie

Poradna pro ženy v tísní Aqua vitae

Poradna, jejíž provoz zabezpečuje HPŽ ČR, pokračuje ve své činnosti. I o prázdninách řeší situace žen, které z různých důvodů hledají pomoc a podporu.

Od ledna letošního roku ji na bezplatné telefonní lince nebo skrze email v poradně Aqua vitae získalo více než 200 klientek. Nejčastějšími tématy jsou kromě nečekaného otěhotnění, kde se díky Bohu velmi často podaří dítěti během rozhodování jeho maminky, příp. obou rodičů, zachránit doslova holý život, také ale bohužel domácí násilí, rozchody a rozvody partnerů s následky na dětech, duševní nemoci, opuštěné seniorky nebo sociální a finanční (nemalé) starosti.

Znatelně se o prázdninách rozšířily dotazy mladistvých. Tým konzultantek poradny s klientkami trpělivě pracuje, často jde o dlouhodobé kontakty s malou reálnou vyhlídkou na rychlou změnu situace. Nicméně právě doprovázení v nelehké životní situaci má pro klientky obrovský význam.

Dvě psychologičky poradny pokračují v práci se ženami zraněnými potratem, které prožívají projevy postabortivního syndromu. Terapie trvá zpravidla rok a je velmi náročná, Bohu díky však zatím vždy úspěšná. Osudy žen zraněných potratem jsou dobrým zrcadlem pak právě pro ty, které se na poradnu obrací ve chvíli, kdy se o osudu a životě svého počatého dítěte rozhodují.

Děkujeme za Vaši podporu naší činnosti, díky níž můžeme ženám z celé republiky bezplatně pomáhat!

Zdeňka Rybová

Čekáte-li nečekaně dítě
volejte 800 108 000

Nejvyšší správní soud zachoval svobodu slova: výstavy nejsou nemravné

Po řadě soudních sporů rozhodl Nejvyšší správní soud, že aktivity sdružení Stop genocidě jsou v souladu s mravy i právem ČR. Díky všem za morální i finanční podporu.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí mj. uvádí následující:

Přípustnost umělého ukončení těhotenství je typickou otázkou obecného zájmu, na níž mají lidé velmi protichůdné názory. Vzhledem k tomu, čeho se uvedená otázka dotýká (rozsahu a obsahu práva na život počatého, ale ještě nenarozeného, dítěte, viz čl. 6 odst. 1 věta druhá Listiny), je zcela přirozené, že postoje řady lidí k této otázce jsou formovány intenzivními důvody či pocity vyvěrajícími z jejich morálního či náboženského přesvědčení, ze základních životních hodnot, které zastávají, či z jiných důvodů často velmi niterné povahy, a přitom pro jejich jednání velmi významných. Povaha uvedené otázky tedy přímo vybízí k ostrým a ve své podstatě neřešitelným kontroverzím, jak ji společensky regulovat. Jednotlivci proto mají právo hájit své přesvědčení v otázkách tohoto typu intenzivními a často i šokujícími či „pobuřujícími“ způsoby a působit tak na jiné lidi ve snaze prosadit svůj názor na uvedenou otázku.

Podobně jako u holocaustu

Krvavé a drastické fotografie či jiná obdobná zobrazení, ač mohou být jistě někdy považována za jsoucí za hranicí dobrého vkusu a ačkoli jejich zhlédnutí leckdy může vyvolávat nepříjemný pocit, však obecně nelze považovat za intenzivně nemravné. Násilné krvavé scény se běžně a zcela legitimně objevují ve výtvarném umění (a to již po staletí), kinematografii (lze dokonce uvažovat o jisté estetice „krváku“ a v něm zobrazovaného fyzického násilí, např.

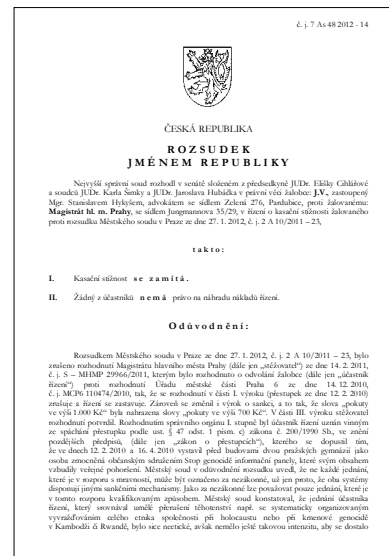
v akčních filmech), zpravodajství či dokumentaristice (např. filmy o holocaustu, zločinech komunistických režimů, záběry z nejrůznějších krutých občanských válek či etnických čistek aj.). [...]

Hrůzné, ale legitimní

Účastník řízení odpudivé fotografie použil k demonstraci a k vizuálnímu šokování v rámci své přesvědčovací kampaně, v níž vyjadřoval vyhraněný odpor k umělému ukončení těhotenství. Z jeho pohledu měly uvedené výrazové prostředky upozornit na to, že umělé ukončení těhotenství je svým způsobem násilné usmrcování lidí, stejně jako v řadě jiných hrůzných případů politických či etnických masových vraždění, které jsou společností odsuzovány, zatímco umělé ukončení těhotenství je legální. [...]

Gymnázia jsou přiměřeným místem

Projev byl činěn před gymnáziem, tedy na místě, kde bylo možno očekávat, že běžným adresátem sdělení bude starší dítě či mladistvá osoba spíše vyšší inteligence, v každém případě taková, která je již schopna rozpoznat obsah sdělení, uvážit hodnotová východiska a důvody, pro které účastník řízení svůj názor projevuje, a vstřebat bez podstatného nebezpečí vážné psychické či morální újmy i drastické a šokující fotografie, které účastník řízení pro své sdělení použil. [...]

Šokující, ale morální

S ohledem na shora uvedené je tedy třeba jednání účastníka řízení hodnotit jako vedené legitimními důvody a na daném místě a vůči tam se nacházejícím adresátů činěné přijatelnou, i když šokující formou.

Uvedené jednání proto vůbec nelze považovat za nemravné, natožpak za nemravné kvalifikovaně, tj. objektivně pohoršlivé pro většinu společnosti.

z rozsudku vybral Radim Ucháč

skrývat potraty
znamená
tolerovat je...

je-li potrat na očích,
všechno
se mění...

Jihlava: Pochod pro život

11. června 2012 jsme v Jihlavě zorganizovali už II. Pochod pro život.

Před jeho začátkem jsme se sešli v kostele u Matky Boží, kde jsme se společně modlili růženec a P. František promluvil o problematice potratů, o hormonální antikoncepci, o důležitosti stabilní rodiny. Modlili jsme se za ženy, které se ocitly v situaci neplánovaného těhotenství a za pracovníky médií, aby pochopili závažnost tohoto problému a měli odvahu hájit pravdu.

Od kostela jsme se vydali do jihlavských ulic. Cestou se rozdávaly informační letáky. Pochod vyvrcholil na náměstí, kde byl přednesen poutavý projev. Doufáme, že se jihlavský pochod podaří zapsat do povědomí veřejnosti.

Ve farnosti se dotváří skupina lidí, kteří se podle svých schopností a časových možností účastní schůzek a přemýšlejí jak pomáhat. I když zájem sdělovacích prostředků není příliš velký, vyšlo v regionálním tisku již po prvním jihlavském Pochodu i několik objektivních článků, které přispěly k rozšíření informací mezi lidmi.

Na září 2012 se připravuje již III. jihlavský Pochod pro život.

Jan Kubů, Jihlava

Proslov ke II. Jihlavskému pochodu

Zdravíme vás všechny, lidi dobré vůle, kteří se stavíte za práva maličkých a bezbranných, kteří se stavíte a protestujete proti zvláštním představitelům státní moci, od kterých se nám dostává často špatných, avšak rábdobý právních norem. Přirozené právo každého člověka na šťastný život a na holý život vůbec je znevažováno a pošlapáváno. Usmrcení nenarozeného dítěte je označováno našimi poslanci či jinými úředníky státu, některými lékaři a zmanipulovanými lidmi jako „právo ženy na svobodnou volbu“. Nenechme si vnučovat tuto lež. Interrupce není přerušением těhotenství, ale násilným ukončením života nenarozeného dítěte a násilné ukončení života rukou jiného člověka se česky nazývá vražda. Zabíjení nenarozených dětí v mateřském lůně je holý nesmysl.

Každý násilník, lupič nebo vrah má spoustu lidských práv, ta mu jsou garantována a vymáhána státem a protože se mu často ve vězení nechce pracovat, musí jej i ten poškozený život ze svých daní. Ale nevinné děti, které by měly být budoucností národa a zárukou klidného stáří svých rodičů a starší populace, nemají v děloze pod srdcem matky zaručena žádná práva. A když si někdo z rodičů usmyslí, že je dítě nežádoucí, je za asistence státu vykonán

zločin. Nebudme vrahy vlastních dětí a hlupáky podkopávajícími si ze sobectví vlastní budoucnost.

Umělý potrat rozbíjí rodiny, ve kterých by mohli vyrůst hodnotní lidé, schopní zachránit národ. Rodina jako základ společenské společnosti je narušena, národ vymírá. Zabíjením vlastních dětí dáváme prostor cizincům, kteří obsadí naši zemi zcela bez potíží a to jen naším vlastním přičiněním. Nebudou-li děti, nebude na důchody. Zcela správně byl zrušen trest smrti pro zločince, ale pro zcela bezbranné a především nevinné děti je zde trest smrti uzákoněn, většinou jen na požádání. Prosíme, uvědomte si ten rozpor. Opravdu víme, že dítě při umělém potratu velmi trpí. O tom vypovídá film „Němý výkřik“, již před lety natočený skutečný průběh potratu. Je vidět, jak dítě uhýbá před kyretou, jak mu mnohem rychleji tluče srdíčko a jak otvírá ústa k výkřiku bolesti. Trpí dítě, trpí matka, která zažívá postinterrupční syndrom, vrací se jí myšlenky na dítě, které již není, trpí při pomýšlení na výročí, kdy se mělo dítě narodit a podobně, často po celý zbytek života.

Děkujeme Vám, že nemlčíte a svou účastí na již 2. Jihlavském pochodu pro život vyjadřujete svůj občanský odpor veřejnému zlu!

Foto: minorite.cz

Očkování proti rakovině děložního čípku? Škodlivá iluze z našich daní!

Rakovina děložního čípku má virový původ a přenáší se nejčastěji pohlavním stykem. Jedná se o pohlavní nemoc. Je to druhé nejčastější nádorové onemocnění a třetí nejčastější příčina úmrtí u žen celosvětově. A přitom nejúčinnější prevencí proti všem pohlavně přenosným nemocem je předmanželská zdrženlivost a celoživotní manželská věrnost.

Pro zajímavost pár čísel: v České republice se výskyt této rakoviny pohybuje kolem 20 na 100000 žen za rok. To představuje 1000 – 1100 nových případů ročně a úmrtnost na toto onemocnění je kolem 400 žen za rok. S těmito počty se nemá Česká republika čím chlubit. Málokterá žena u nás si totiž uvědomuje důležitost preventivních prohlídek – tedy i když „mě v tuto chvíli nic netrápí“.

Při sexuální výchově se často skloňuje, že pohlavním stykem se přenáší AIDS, syfilis, kapavka, ale nemluví se o tom, že se mnohem více šíří pohlavním stykem lidské papillomaviry, které dokážou ženu společně usmrtit. Střídání partnerů, nevěra a neodpovědné sexuální chování je nejlepší cesta, jak rakovinu děložního čípku získat. Jinými slovy nevěrou člověk ohrožuje život svého partnera či partnerky. Ani kondom proti přenosu plně nechrání – viry jsou tak malé, že mohou pronikat i přes tuto bariéru.

Lidské papillomaviry napadají buňky kůže a sliznic a výsledkem je řada onemocnění od nezhoubných kožních a slizničních výrůstků, bradavic, kondylomat až po výše zmíněný zhoubný nádor. Smrtelně nebezpečný virus může sedět a číhat ve sliznicích pochvy, zevních rodidel, konečníku, dutiny ústní a penisu. Od klíky u dveří se virus nepřenese, zato dotykem pohlavních orgánů ústy ano. Těhotné ženy nakažené nízkorizikovými typy papillomavirů, které vytváří genitální bradavice, sice rakovinu nedostanou, ale mohou při

Reklamní leták propagující očkování, press.aspen.pr

porodu nakazit dítě tzv. papilomatozou hratanu, což je život ohrožující stav, při kterém dochází k uzavěru dýchacích cest a udušení. Na rozvoji rakoviny děložního se významně spolupodílí užívání hormonální antikoncepce, kouření, porucha imunity a další sexuálně přenosná onemocnění, např. chlamydie.

Lidských papillomavirů je v současné době známo přes 130 typů. U více než 10 z nich víme, že mohou způsobovat zmiňovanou rakovinu. Pokud virus napadne buňky děložního čípku, proces vývoje rakoviny trvá obvykle roky (10 – 13). Dnes ale není výjimkou nález přednádorových stádií u velmi mladých dívek ve věku 18 let. Když se onemocnění zachytí včas (tzv. prekancerózy), dá se vyléčit operací menšího

rozsahu se zachováním dělohy. Mladé dívky a ženy, které ještě nerodily, tak neztratí možnost otěhotnění a donošení dítěte. Jestliže však zachytíme onemocnění v pokročilém stadiu, je nutná radikální operace s odstraněním dělohy a případně následných ozařováním a chemoterapií se všemi nepříznivými vedlejšími účinky. Samozřejmě ani tato léčba nemusí vést k vyléčení a žena na následky nádoru umírá.

Proti napadení těla bakteriemi či viry se lidský organismus brání imunitním systémem. V případě napadení bakteriemi mu můžeme usnadnit obranu antibiotiky, ale v případě papillomavirů žádné účinné léky nemáme. Proto se řadu let hledala látka – vakcína, která by vybudila v těle tvorbu

vlastních protilátek, a ty by virus zneškodňovaly a organismus by se tak dokázal sám bránit. Vědecký výzkum byl úspěšný, přes velkou reklamu však nesmíme podléhat iluzím. Při výše uvedeném množství rakovinotvorných virů ani jedna ze dvou dostupných vakcín nechrání proti všem typům. Obě vakcíny chrání proti dvěma typům virů (16 a 18) a jedna z nich navíc brání vzniku nezhoubných bradavic – kondylomat, ale je méně účinná proti rakovině. V případě infekcí a v přírodě obecně platí, že potlačení jednoho organismu vede obvykle k přemnožení jiného. Pokud však nic jiného nemáme, podání vakcíny má určitě smysl, zvláště když není zaručena sexuální věrnost partnerů. Nejúčinnější je podání vakcíny dívkám a případně i chlapcům před zahájením sexuálního života.

Musíme si také uvědomit, že podání vakcíny (stejně jako jakéhokoli léku či jiné očkovací látky) není bez rizik a možných komplikací, popsána jsou i úmrtí.

Spotřebitelé s dvacetiletými zkušenostmi s tržním hospodářstvím v České republice by již měli být poučeni, že reklama

„masáž“ sdělovacími prostředky nemusí být tak pravdivé, jak se navenek tváří. To samozřejmě také vrhá jiné světlo na naše promiskuitní celebrity, které se „chlubí“ rakovinou čípku, dělají z nemoci svou 13. komnatu, zdarma (?) dělají reklamu farmaceutickým firmám na očkovací látku, zakládají zbytečné nadace, aniž by se pokázalo na to, že příčinou je jejich vlastní chování, střídání partnerů, kteří sami vystřídali kdovíkolik partnerek, přítelkyň a manželek. Záměna příčin a následků se tak místo osvěty stává spíše zdrojem dalšího šíření pohlavních chorob.

Z toho všeho vyplývá, že nejúčinnější prevencí proti všem pohlavně přenosným nemocem je předmanželská zdrženlivost a celoživotní manželská věrnost. Žádný lék nás nechrání proti všemu za všech okolností. Podání vakcíny by nás mohlo vést k pocitu falešného bezpečí, který rozhodně není na místě. Jedině pravidelné preventivní prohlídky pak mohou zachránit život nebo zabránit nenapravitelným škodám, které nemoci mohou způsobit.

MUDr. Xenie Preiningerová
gynekoložka, Jaroměřice nad Rokytou

Žena přišla za svým lékařem. „Pane doktore,“ řekla, „mám perfektně fungující oběhový systém.“ „To je dobře,“ odpověděl lékař. „No,“ řekla, „chtěla jsem se zeptat, jestli byste mi mohl přepsat lék, aby přestal fungovat tak, jak by měl.“ „To je šílené!“, odpověděl lékař. „Proč bych vám měl ničit dobře fungující oběhový systém?“ „Dobře,“ odpověděla žena, „a nešlo by něco provést s mým dýchacím systémem? Zdá se být v pořádku, ale já bych potřebovala částečný invalidní důchod.“ Lékař byl v šoku. „Samozřejmě, že ne! Žádný lékař se zdravým rozumem vám nedá úmyslně lék, který vám rozhodí dýchací systém.“ „A co reprodukční systém?“ zeptala se nesměle. „Můžete mi dát něco, aby přestal fungovat tak, jak že je měl?“ „Jistě,“ odpověděl sebevědomě lékař. „Máme širokou paletu přípravků, z nichž určitě vybereme pro vás ten nejlepší!“

- ku -

Duchovní adopce

Duchovní adopce patří do modlitební iniciativy Modlitby za nejmenší, ve které účastníci prosí za zastavení zabíjení dětí před narozením v naší zemi.

Při duchovní adopci se účastník modlí a obětuje za jedno dítě ohrožené úmyslným zabitím (potratem) a za jeho rodiče. Stáváme se tak duchovními rodiči dítěte, které sice nemusíme osobně znát, ale zná ho náš nebeský Otec. Nevíme, jaká a jak dlouhá bude životní pouť tohoto dítěte i jeho rodičů. Věříme ale, že se naše modlitby a oběti rozhodně neztratí, a že se jednou s „naším“ dítětem i jeho rodiči u Pána setkáme.

Být „duchovním adoptivním rodičem“ obnáší v průběhu devíti měsíců po přijetí závazku:

1. Každý den se pomodlit modlitbu za ochranu počatého dítěte a za jeho rodiče.
2. Každý den se pomodlit jeden desátek růžence (nekatolíci modlitbu dle svého uvážení).

3. Každý den vykonat skutek milosrdenství k bližnímu nebo kající skutek dle svého uvážení.

4. Katolíci se jednou za měsíc zúčastní ve všední den mše svaté s přijetím svatého přijímání, a to s osobním úmyslem za adoptované dítě a jeho rodiče. Nemocní, kteří se nemohou mše svaté zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

Duchovní adopce je zvláště vhodná pro matky (a otce), kteří ztratili své dítě během umělého potratu.

Registrace

Závazek na sebe přijímáme na časově omezené období devíti měsíců. Máme-li více modlitebních závazků, není nutné se modlit desátek a účastnit se mše svaté „navíc“, ale je možné úmysly spojit.

Pro registraci zašlete své jméno, poštovní adresu a jména dalších účastníků (např. členové rodiny) na níže uvedenou adresu:

Modlitby za nejmenší
P. Jiří Korda
Vyšehradská 49, 128 00 Praha

www.modlitbyzanejmensi.cz
registrace@modlitbyzanejmensi.cz

Přehled modlících se:
modlitba za život – 2 188 účastníků
duchovní adopce – 165 účastníků
modlitba zdravotníků – 117 účastníků

Rakovině prsu – léčba je dobrá, ale prevence je lepší

Každý rok se v Praze a v jiných městech pořádá pochod proti rakovině prsu. Mrzelo nás, že během celé akce ani doprovodné kampaně nezazní pravdivé informace o opravdové prevenci této smrtelné nemoci, tak jsme to šli říct ženám sami.

MÁTE PRÁVO VĚDĚT, JAK SE BRÁNIT RAKOVINĚ

Hlavní vlivy na vznik rakoviny:

- hormonální antikoncepce
- substituční terapie
- umělý potrat
- nevěra, střídání partnerů

www.prolife.cz
www.popotratu.cz
www.linkapomoci.cz
www.lpp.cz

Neustále se mluví pouze o preventivních kontrolách, jako by to byla jediná prevence onemocnění. Není to pravda, protože preventivní prohlídka může pouze zachytit rakovinu v raném stadiu, ale samozřejmě nijak nechrání ženy před samotným onemocněním. Prevencí je totiž především zdravý životní styl, kam patří na prvním místě věrnost (jeden partner po celý život) a vyhýbání se rizikovému chování: hormonální antikoncepci a potratům. To znamená změnu životního stylu, proto ne všechny účastnice přivítaly letáky s nadšením. Na nich pak je, jak se rozhodnou. Jsme ale přesvědčeni, že lidé mají právo na informaci. Bohužel 1,3 miliónu zákaznic, které v ČR ročně utratí 4,6 miliardy Kč se toho od farmaceutických firem mnoho nedozvědí.

Dobrovolníků se sešlo nakonec sedm. Někde se letáky rozdávaly rychleji, jinde pomaleji. Nakonec jsme jich za hodinu a půl rozdali skoro tisíc. Potěšilo nás, jak byli lidé přicházející na pochod přátelští. Někteří se nás ptali, kde se akce koná a kde se dají koupit trička, tak jsme je ochotně ujistili, že jsou na správné cestě a s úsměvem jim nabídli leták.

Organizátorům se naše akce nelíbila a dva z našich spolupracovníků ostře slovně napadli, že je to jejich akce, a ať vypadnou. Celá akce se soustředí na získávání financí na diagnózu a léčbu rakoviny prsu. Námi navrhovaná prevence by znamenala pro mnoho žen dost dramatickou změnu

Hlavní příčiny rakoviny

Hormonální antikoncepce

Rakovina prsu – „Po pěti letech užívání hormonálních preparátů hyperbolicky narůstá počet případů rakoviny prsou.“ (MUDr. Dušková, idnes.cz) „Zaroven dochází k mírnému nárůstu rizika rakoviny děložního čípku.“ (MUDr. Paseková) Dále viz příbalové letáky k hormonální antikoncepci. **Alternativa:** Symptomatická metoda regulace početí je stejně spolehlivá a bez zdravotních rizik (např. www.lpp.cz). Dlouhodobé kojení snižuje pravděpodobnost výskytu rakoviny prsu.

Substituční terapie

Rakovina prsu – „Nasazení hormonální substituční léčby po menopauze zvyšuje riziko rakoviny prsu o 30%.“ (doc. Finek, přednosta Onkologického a radioterapeutického odd., Plzeň, www.projekt35.cz)

Umělý potrat

Rakovina prsu, děložního hrdla, vaječnicků a jater – Ženy po umělem potratu (z zdravotních důvodů) čelí relativně většímu riziku rakoviny než ženy, které potrat nepodstoupily. Zvýšené riziko má souvislost s násilným přerušením hormonálních změn, které provázejí těhotenství. Riziko rakoviny prsu se po potratu zvyšuje i u po datcích umělých potratů stoupá. **Nejjlepší alternativou:** donosit dítě a to i v případě, že je nemocné – má tzv. vadu neslučitelnou se životem a během těhotenství nebo bezprostředně po porodu může zemřít.

Střídání partnerů

„Rakovina čípku je sexuální přenosná nemoc způsobená různými druhy papilomavirů. Očkování není dostatečnou prevencí.“ (MUDr. Preingerová, gynekoložka) **Jediná alternativa:** celoživotní věrnost jednomu partnerovi.

životního stylu, a to se jim nelíbí. Doufáme však, že se nám podařilo řadu žen oslovit a dát jim podněty k zamýšlení. Byly tam i mladé ženy, maminky s kočárky nebo s dospívajícími dcerami.

Pro příští rok jsme se rozhodli změnit barvu letáku, aby bylo jasné, že nejsme součástí akce Avonu, a nikdo se necítí námi podveden.

Pochody proti rakovině prsu se konají pravidelně. Pokud se k nám příští rok připojíte, můžeme oslovit i několik tisíc žen, které mají o problematiku zájem. Napište mi na lpp@lpp.cz, abych vás mohla kontaktovat.

Michaela Prentisová

Teologie těla pro začátečníky

V nakladatelství Paulínky vyšlo čtvrté vydání Teologie těla Jana Pavla II. Jedná se o knižně vydaný úplný soubor katechezí papeže Jana Pavla II. s námětem teologické reflexe lidského těla, sexuality, manželství a odpovědného rodičovství. Rozvíjí tak dále myšlenky obsažené v encyklice *Humanae vitae* papeže Pavla VI.

Teologie těla je považována za jedno z nejzásadnějších teologických děl Jana Pavla II. Jeho životopisec George Weigel ji nazval „teologickou časovanou bombou“ a „jednou z nejmělejších rekonfigurací katolické teologie posledních století“.

Protože dílo Jana Pavla II. je poměrně obtížné, existují také knihy, které mají její obsah zjednodušit, zprostředkovat široké veřejnosti. Jednou z nejuznávanějších publikací, která rovněž vyšla česky, je *Teologie těla pro začátečníky* Christophera Westa.

Dalšími tituly, které vycházejí z tematiky teologie těla, je popularizační kniha téhož autora Christophera Westa *Dobrá zpráva o sexu a manželství* a kniha Mary Healyové *Muži a ženy jsou z ráje: Průvodce Teologií těla Jana Pavla II.* Všechny knihy vydalo nakladatelství Paulínky.

<http://teologietela.paulinky.cz>

Homosexuální životní styl

Následující řádky zde nezveřejňujeme proto, abychom někoho dehonestovali, ale ukázali pravou tvář aktivního homosexuálního způsobu života.

Homosexuální soužití je ve sdělovacích prostředcích prezentováno jako prostá alternativa heterosexuálního pohlavního života s výjimkou nepodstatných rozdílů v pohlaví partnerů. Nic ovšem není více vzdáleno od pravdy než tato představa.

Promiskuita v homosexuálních vztazích

Podle studií zveřejněných A.P. Bellem a M.S. Weinbergem 74% mužských homosexuálů udalo, že mělo během svého života více než 100 partnerů, 41% mělo více než 500 partnerů a 28% více než 1000 partnerů! 79% označilo více než polovinu svých partnerů jako cizí a 70% udalo, že s více než polovinou mužů měli styk pouze jednou. Pouze 2% homosexuálů zachovalo monogamii nebo semi-monogamii definovanou velmi velkoryse jako 10 a méně partnerů!

Dva spouštějící homosexuální muži D.P. McWhirter a A.M. Mattison (jeden psychiatr, druhý psycholog) se snažili prostudovat vzorek nejstabilnějších homosexuálních párů, které se jim podařilo najít. Ze 156 párů pouze 7 zachovalo sexuální věrnost; ze 100 párů, které žily spolu déle než 5 let nikdo nebyl schopen dodržet sexuální věrnost!

Anální pohlavní styk a další praktiky

Nejnebezpečnější praktikou vyskytující se u homosexuálních mužů je anální pohlavní styk. Řitní svěrač je předurčen pouze k minimálnímu roztahování a může být tedy pohlavním stykem do této oblasti těžce poškozen. Další poměrně rozšířené praktiky jsou zavádění různých předmětů a dokonce i pěsti do anu působící ještě větší poruchy svěračů s inkontinencí, řitními vředy, trhlínami a hemoroidy, rakoviny anu a s ohledem na blízkou anatomickou polohu také postižení prostaty.

Pro sexuální chování ve společnosti platí, že když je strženo jedno společenské tabu, pak ostatní padají již snadno a rychle. Se stržením části hráze dravá řeka nenasytného sexuálního pudu ničí rychle celou hráz: orogenitální praktiky (90-98%), vzájemná masturbace penisu a řitního otvoru (80-90%), zavádění prstu do řitního otvoru (40-70%), oroanální sex (30-40%), zavedení pěsti do rekta (5%) a různé sadomasochistické praktiky (5-10%), jak to zjistily různé nedávné studie sexuálního chování homosexuálních mužů.

Infekční nemoci a AIDS

Mnoho laiků žije v mylné představě, že homosexuálové mohou žít stejně dlouho a zdravě, pokud se nenakazí nevyhlášenou chorobou AIDS. Homosexuální životní styl zvyšuje riziko výskytu nejen mnoha infekčních, ale také neinfekčních onemocnění, které se šíří fekálně-orální cestou. Alespoň 75% homosexuálních mužů jsou nosiči jedné nebo více infekčních nemocí.

Mezi nejčastější neviróvá infekční onemocnění u homosexuálů patří amebiáza (25-40%), giardiáza (10-30%), kapavka, shigelóza, salmonelóza, campylobakterová infekce, chlamydie, syfilis, ektoparaziti. Z virových onemocnění jsou to podle výskytu tyto nemoci: kondylomata – bradavice (30-40%), herpes – opar (10-20%), infekční žloutenky typu A i B. Téměř 65% homosexuálních mužů prodělalo infekční žloutenku typu B a 16% z nich touto nemocí onemocní ročně. 5-10% jedinců, kteří prodělali onemocnění, zůstává chronickými nosiči. Infekce virem hepatitidy B navíc zvyšuje riziko rakoviny jater.

Neradostná bilance

Představte si, že se nastěhujete do domu v San Franciscu, kde bydlí deset náhodně zvolených homosexuálních mužů do 35 let. S přihlédnutím k nejnižším hodnotám:

- 4 z deseti mužů mají v současné době určitý vztah, ale pouze 1 z nich je věrný svému partnerovi, avšak také on bude v průběhu jednoho roku nevěrný.
- 4 neměli nikdy vztah, který by trval déle než jeden rok, pouze 1 měl vztah, který byl delší než tři roky.
- 6 z nich měli pravidelně pohlavní styk s cizími osobami, v průměru měl každý alespoň dva partnery měsíčně.
- 3 z nich se příležitostně účastní orgií, 1 je sadomasochista a 1 pedofil.
- 3 muži jsou alkoholici, 5 bylo alkoholiky kdysi, 4 užívali drogy.
- 3 kouří cigarety, 5 užívá pravidelně alespoň jednu drogu, 3 více drog.
- 4 byli akutně depresivní, 3 uvažovali o sebevraždě, 2 se o sebevraždu pokusili.
- 8 mělo v minulosti přenosnou pohlavní nemoc, 8 jsou momentálně nosiči zárodků nakažlivé nemoci.

Protest proti homosexuálnímu pochodu pýchy v Praze

Hnutí Pro život ČR (HPŽ ČR) důrazně protestuje proti propagaci homosexuálního životního stylu pod názvem Prague Pride 2012. Vyjadřuje podporu protestnímu shromáždění Obrana hrdosti normálních lidí konanému v sobotu 18. srpna 2012 od 10 hodin, organizovaného Akcí D.O.S.T. a Pochodu pro rodinu, pořádaného Mladými křesťanskými demokraty, který začne týž den ve 12:30 po skončení protestního shromáždění a nad kterým převzal záštitu pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka.

Radim Ucháč, prezident HPŽ ČR, zdůraznil: „Homosexuální ideologie je dnes využívána jako beranidlo k ničení instituce rodiny, svobody a národa. Občanům je už od dětství stále bezohledněji vnucována rovnocennost homosexuálního životního stylu zaměřeného na popření rolí otce a matky a sobecky svádějícího ke sterilní rozkoši. Svoboda myšlení je agresivně pošlapávána homosexuálními aktivisty obviňujícími z nenávisťi každého, kdo si dovolí mít odlišný názor. Čestnost, hrdost i mravnost národa jsou systematicky ničeny pohrdáním přirozeným mravním zákonem a vysmíváním se Bohu. Úpadek mravnosti pak znemožňuje národu si vládnout spravedlivě.“

HPŽ ČR proto vítá společenské protesty proti Prague Pride a podporuje úsilí zaměřené na obnovení úcty k rodinám a obnovení jejich přirozených rolí. Jedině zdravé rodiny mohou garantovat svobodu a naději při výchově dalších generací. HPŽ ČR vítá pomoc lidem, kteří trpí homosexualitou a touží po odborné pomoci, aby se mohli z tohoto hluboce zakořeněného jednání osvobodit a žít plnohodnotný život.

HPŽ ČR vyzývá nejen politiky, ale zvláště sdělovací prostředky, aby nezneužívali svého postavení a o problematice informovali objektivně a pomohli společnosti docenit roli rodiny pro další rozvoj našeho státu.

- hpž ČR -

- 3 trpí na základě těchto zárodků zažívacími nebo močovými obtížemi.
- 3 byli infikováni HIV a 1 má AIDS.

Citováno podle T. E. Schmidt: *Straight & Narrow? Compassion & Clarity in the Homosexual Debate.*

podle www.homosexualita.cz
redakčně kráceno

8. týden od početí

Příběh o nenarozeném životě

„Vítej doma, můj nejdražší,“ ozvalo se jemným hlasem a láskyplné objetí mě ujistilo, že jsem tam, kde mě mají rádi. Promiňte, ještě jsem se nepředstavil. Jmenuji se Tonda. Po tátovi mám sportovní nohy a sílu v rukách. Po mamce mám trochu hudebního nadání, čokoládové oči a tmavohnědé vlasy...

Vlastně nejsem jenom Tonda. Prvně jsme byli 2. Říkali nám spermie a vajíčko nebo také XX a XY. Když jsme se však potkali, splynuli jsme v jedno a tak jsem vznikl.

Začátky mého života byly velice dobrodružné. Prvně jsem se každých 20 hodin dělil, množil a jakmile ze mě bylo 16 buněk, čekala mě vzrušující jízda jako na tobogánu. Cesta z vejcovodu do dělohy není sice kdovíjak dlouhá, ale vzhledem k mé velikosti, kterou jsem v tomto stáří oplýval, to nebylo nic jednoduchého. Čekala mě spousta zatáček a při rychlosti, kterou jsem během jízdy nabral, jsem později musel napnout všechny síly, abych se zachytil v děloze, kde jsem měl v plánu započít svůj další růst. První dvě zatáčky byly sice o fous, ale podařilo se mi je vybrat. V zápětí jsem nabral pořádnou rychlost. „Jupííí!

Jedůů!!“, křičel jsem na celé kolo! „Ted zpozornět! Aaaa hop! Uff!“, držel jsem se. Povedlo se mi to! Byl jsem v děloze a před sebou jsem měl krásných 40 týdnů života v této mateřské Zemi. Krása. Moje enzymy narušily děložní sliznici, kolem mě se začal tvořit obal sloužící k mé ochraně a já jsem si to začal pořádně užívat.

Máma mi sem posílala přes pupeční šňůru samé dobroty. Nějaké proteiny, sacharidy a jiné dobré věci, které jsem s radostí všechny zdlábl. To se taky projevilo na mé velikosti. Neuvěřitelnou rychlostí jsem se zvětšoval. Mezi tím vším jídlem, povalováním se a převalováním z boku na bok jsem občas začal přemýšlet také nad tím, jaký je asi svět tam. Tam venku. Občas jsem slyšel zvláštní zvuky, a protože mám bujnou fantazii, dokážu si spoustu

věcí představit. Bylo to parádní, když jsem mohl s mamkou poslouchat rádio po cestě do práce, nebo poslouchat ji, jak si prospěvovala u vaření. Sranda taky byla, když se večer máma přela s tatkou o televizní ovlaďač. Hádali se spolu o to, jestli se budou dívat na fotbal nebo jakousi ordinaci. Měl jsem sto chutí křičet z plných plic, aby se třeba pro mě za mně střídali co deset minut, jen ať už se na něco díváme. Maminka většinou ustoupila, tatka si to přepnul na fotbal a já jsem byl spokojený. Už jsem se viděl v kopačkách a dresu, jak vyklusávám na stadionu a dávám góly jeden za druhým. Jenže mamka dlouho u fotbalu nevydržela. Prý ji to nebavilo. Tak si z každého zápasu pamatuji možná prvních deset minut a to, jak zápas vlastně skončil, jsem si celý večer mohl jen představovat.

Nejkrásnější okamžiky mého života jsem prožíval ve chvílích, kdy se mamka s tatškou objímali nebo si dávali pusy na dobrou noc, na rozloučenou a na přivítanou. A když se večer k sobě přitulili, to vám byla paráda. Jako bych cítil, jak je mamce dobře a usíná s pocitem bezpečí. Nebylo však každý den posvícení. Občas jsme se cítili dost špatně. Mamka často běhala na záchod a celkově jí bylo nevolno. To však ještě nevěděla, že jsem tady celou dobu s ní. Myslel jsem si, že až to zjistí, hned jí bude lépe. Spokojeně jsem si tedy nadále žil. Ovšem jen do doby, než šla mamka k doktorovi. Líčila mu, jak je jí občas špatně a že se cítí najednou strašně zesláblá. Pan doktor provedl pár testů a s radostným hlasem jí mě představil. Do teď si pamatuji tu trému, jakou jsem měl. Všechno se ve mně třásl, byl jsem plný nadšeného očekávání na mamčin pozdrav, pohlazení a úsměv. Úsměv jsem měl vždycky moc rád. Sice jsem ho neviděl, ale vždy jsem ho poznal a s trochou pozornosti jsem mohl i rozpoznat druh jejího úsměvu. Nejkrásnější byly samozřejmě ty pro tátu, potom byly opěťované úsměvy a nakonec důvtipné úsměvy. Těch bylo někdy až příliš. Buďto to byla reakce na nějaký vtíp nebo vtipnou scénu v televizi apod. Jenže v tu chvíli, co mě pan doktor mamince představil, se stalo něco zvláštního. Úsměv nepřišel, ba naopak. Reakcí bylo pár vyčítavých stahů břicha a ucítil jsem, jak se v mamince mísí všemožné emoce. Strach, radost, obavy, důvěra, apod. Měl jsem takovou chuť zakřičet „Mami, Neboj se!!“, ale nikdo mě neposlouchal. Vzpomínám si ještě, že ces-

tom domů hráli v rádiu písničku o Kristýnce. Tehdy jsem poprvé cítil jaké to je, když mamka pláče. To byly nejhorší chvíle. Nevěděl jsem jak jí pomoci. Bylo mi z toho trochu špatně. V takových chvílích jsem si přál, aby za ní přišel někdo, kdo by ji rozveselil.

Celý den byl potom takový zvláštní. Mamka moc nemluvila a já ani pořádně nevěděl, co se děje. Poklidné ležení střídaly přivaly chvil, kdy mi bylo špatně, a to vždy, když mamka brečela. Snažil jsem se to nějak „překousnout“. Ten den jsem doufal, že večer boj o televizi vyhraje mamka, abych v ordinaci mohl zaslechnout nějakou radu ke zlepšení těch těžkých chvil. Ale ono to bylo jinak. Večer se vrátil, po celém dni v práci, domů tatka. Mamka jen pobrekávala. Navykládala mu, že je jí špatně a díky tomu mu neuvařila večeri. Prý ať si klidně pustí fotbal, že si půjde raději lehnout, aby se z toho vyspala. Tatka to pochopil a ve vidině klidného fotbalového utkání si ani nelámal hlavu nad večeri, dal mamce pusy na dobrou noc a usedl do křesla. Mamka ani já jsme samozřejmě hned tak neusnuli. Mamka ještě dlouho do noci pobrekávala a mě zdravila občasnými stahy břicha.

Ráno pak bylo velmi zvláštní. Ach my lidi. Vždycky to tak všechno řešíme. U snídaně mě mamka představila tatkově. Čekal jsem vlídnější přijetí a otcovské poplácání. Těšil jsem se na to, až se tatka rozpovídá o autíčkách na dálkové ovládání a o fotbale, ale ono nic. Bylo ticho. Hrobové ticho, které narušovalo občasně vzlykání. „Ale to jsme teď přece neplánovali,“ promluvil konečně tatka. „Já vím, že ne, ale je to tady,“

odpověděla mamka a celá jejich následující konverzace spočívala v dohadování se o jakési antikoncepci, kariéře na hřebíku a tíživé finanční situaci. Moc jsem z toho neměl, protože mě čas od času mamka stáhla tak silně, že jsem se z toho musel chvíli vzpamatovávat. A tak začalo ono smutné období. Den co den byla mamka neveselá, když přijela z práce domů, plakala, když přijela k babičce, hádala se, když byla s tatškou, byla našťavaná. Hodina mýjela hodinu, den plynul za dnem a když mi bylo okolo 12 týdnů, jeli jsme znovu k doktorovi. Cítil jsem se ten den hrozně špatně. Čekal jsem, co doktor udělá a doufal, že mi za chvíli bude lépe. Mamka pořád jen brečela a když se jí sestra zeptala, jestli si je tím potratem jistá, strašně mně zamrazilo. Nevěděl jsem ještě, co to slovo znamená, ale jistě to bylo něco velmi vážného, protože se mamka celá rozklepala a mně se z toho udělalo taky velice špatně. Ani jsem nevnímал řeči doktorů okolo. Chvilí po tom, co mamka usnula a doktoři započali operaci, objevilo se najednou veliké světlo a ozval se jemný hlas:

„Vítej doma, můj nejdražší Toníku“ a láskyplně objetí mě ujistilo, že jsem tam, kde mě mají rádi, že jsem v Nebi.

Marek Václavek

Tento krátký příběh vznikl na jednom setkání s mládeží. Diskutovali jsme o problematice umělých potratů. Na základě příběhu se rozproutila pěkná debata.

 <p>O životě je nutné mluvit</p> <p>Také vám není lhostejné, kolik tisíců nevinných dětí je u nás před narozením připraveno o život v důsledku mlčení ve společnosti? Kolik rodičů a zdravotníků je hluboce zraněno?</p> <p>Prolomit mlčení a lhostejnost můžeme jen osobním svědectvím. Přemýšlejte také, co můžete vy sami udělat.</p> <p>prolife.cz</p>	 <p>Třetí měsíc vývoje člověka</p> <p>Po 8. týdnu jsou na kůži dítěte vytvořeny papírní linie podmiňující jedinečné otisky prstů. Při dotyku dlaně sevře ruku v pěst. Koncem 12. týdne již fungují všechny orgány a orgánové systémy. Poté dítě vlastně již „jenom“ roste.</p> <p>Do 12. týdne těhotenství je zákonem povoleno usmrtit dítě v lůně matky na její žádost; je-li dítě nemocné, až do 24. týdne.</p> <p>prolife.cz</p>	 <p>Vymírání obyvatelstva</p> <p>Porodnost v České republice je 1,42 dítěte na ženu místo minimální 2,1 dítěte. Vymírání je podněcováno státní politikou sobectví, kulturní bezradějí a daňovým přetížčením rodin.</p> <p>Pokud nic neuděláme, čeká nás:</p> <ul style="list-style-type: none"> • konec důchodového systému • konec plošné zdravotní péče • mezigenerační konflikt • a zavedení eutanazie • přístěhovalectví a nepokoje <p>prolife.cz</p>	 <p>Stvořen pro lásku</p> <p>Každý člověk je počtím zván do plnosti života, který daleko přesahuje hranice jeho života zde na zemi, protože spočívá v účasti na životě samotného Boha.</p> <p>Každá lidská bytost má zde na zemi jediný cíl: naučit se milovat Boha a své bližní. Milovat bez výhrad.</p> <p>prolife.cz</p>
---	---	--	--

Výstava pro život

Pro setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou jsme byli organizátoři vyzváni k přípravě bannerů k tématu kultury života a dopadů zabíjení dětí před narozením.

Z celkem 14 bannerů je možné uspořádat tematickou výstavu zahrnující vývoj člověka, rodinné vztahy, formy útoků na děti před narozením, společenské dopady. Panely neobsahují drastické motivy.

Máte-li možnost výstavu umístit ve vašem okolí, napište nám na info@prolife.cz a velmi rádi vám panely zapůjčíme.

Rozměr: 150cm x 100cm

Materiál: plachta s úchytnými oky

Použití: interiér i exteriér

Počet panelů: 14

Votum separatum 1956

Legalizace potratů v roce 1956 probíhala za zavřenými dveřmi. S odstupem více jak 50 let přinášíme stanovisko Dr. F. Fejfara. Je svědectvím, že všechny obavy došly naplnění. Gynekologové tehdy politikům nejvíce odporovali a odmítali tehdy být zneužíváni k zabíjení.

Důvěrně!

Sk 481/56-D-5006/56 Praha, 10. září 1956
Příloha k *Přehledu návrhů a připomínek k opatřením zajišťujícím příznivý vývoj populace*. VOTUM SEPARATUM s. Dr. Fejfara ke kapitole III. Přehledu

Dlužno především zdůraznit, že nám není znám obsah opatření navrhovaných v této kapitole (sterilizace, zrušení zákazu potratů, antikoncepční prostředky). Považuji však tyto návrhy za velmi odvážné a jejich dosavadní odůvodňování za slabé.

Má-li dojít k beztrestnosti umělého potratu (patrně do 3 měsíce těhotenství) a má-li to být rozšíření už dosud platné beztrestnosti (ve smyslu § 218 tr. z.), je evidentní, že tato širší beztrestnost dosavadní (včetně: ohrožení života nebo zdraví, dědičná nemoc; formálně: operace ve zdravotním ústavu, dva lékaři). Místo indikací § 218 tr. z. nastupuje prosté časové určení těhotenství, řízení musí být rychlé a diskrétní (patrně ještě více než v § 218 tr. z.).

To znamená, že umělý potrat (do 3 měsíců) se provede na prostou žádost ženy, a nemusí být ani ženou ani lékaři nijak odůvodňován (s výjimkou oněch 3 měsíců). Ačkoliv patrně nebude ženě přiznán právní nárok na provedení potratu, zamítání žádosti nebo oddalování potratu t. zv. pohovory, by znamenalo dnešní stav, tj. zabráňování potratu a obcházení nového právního předpisu stejným způsobem jako se obcházel §144 starého tr. z. nebo §218 platného tr. z. Totéž platí o zavedení poplatku za umělý potrat, nehledě k tomu, že vyšší poplatek by znamenal preferování žen zámožnějších.

Nemá-li být nový právní předpis o usmrcení lidského plodu pouhou slovní hříčkou, znamená to, že o potratu rozhoduje do určité doby těhotenství svobodná volba ženy. T. zv. pohovory mohou zachránit nascitura jen, běží-li o žádost přednesenou ve zřejmém afektu, jež lékař ženě „rozmluví“.

Zavádění svobodného potratu je v rozporu s tím, co se dosud hlásalo o možnostech rozmnožování obyvatelstva v nové sociálně-ekonomické soustavě, je v rozporu s vášnivou kritikou podobných opatření jinde nebo jindy navrhovaných (u nás např. emigrovaným sociologem Machotkou), je v rozporu s představou, že nová společnost a stát dovedou se postarat o těhotnou ženu i její budoucí dítě i v tom případě, není-li pro ženu žádoucí.

Je také v rozporu s usilovným snižováním kojenecké úmrtnosti, které někdy zachraňuje novorozence beznadějně odsouzené k blízké nebo předčasné smrti, zatím co se bude mářit narození virtuálně zdravého dítěte.

Dlužno uvážit, že se chce zavádět svobodný potrat v populační situaci jiné, než je v Sovětském svazu, Maďarsku, Polsku a že toto uvolnění potratu by postihovalo u nás už třetí dítě a patrně i dost často dítě druhé. To platí především o obyvatelstvu české národnosti. Ani Slovensko v našem státě nebylo postiženo za světové krize takovým poklesem natality jako české země, neboť nezažilo omezení natality za první světové války, které spolu se světovou krizí působilo na natalitu v letech před druhou světovou válkou (zvl. rok 1937). Úbytek porodů nyní je také následkem světové krize a sekundárním následkem první světové války. Na rozdíl od Maďarska a Slovenska měly by české kraje (zvl. obyvatelstvo české národnosti) právě relativně zvýšenou natalitou tuto mezeru odstranit přibližně v letech 1955–1965. Možnosti jsou: nedovedeme osídlit t. zv. pohraničí, neboť aktivní bilance vystěhovávání a vystěhovávání je v této oblasti celkem bezvýznamná.

Odůvodňovat chystané opatřením heslem „osvobození ženy“ není patrně správné, neboť nelze zrovna jen v této věci hlásat absolutní individualismus a liberalismus.

Připojit k dosavadním indikacím § 218 tr. z. indikaci sociální je v rozporu s naší sociální politikou, připojit indikaci trestně právní (těhotenství vzešlo ze znásilnění) by způsobilo další komplikace, neboť podle platného trestního zákona se může i manžel dopustit znásilnění §238 tr. z. na vlastní ženě.

Argument svobodné volby početí by snad mohl platit o tom, chce-li či nechce-li žena početí. Tímto argumentem je snad možno odůvodňovat rozšiřování antikoncepčních prostředků, sotva však se dá dnes takto odůvodňovat usmrcování lidského plodu. Bylo tedy nutno najít odůvodnění solidnější.

Není – zdá se mi – správné tvrzení, že zákaz umělých potratů je naprosto neúčinný. Naopak se dá tvrdit, že by zavedení svobodné volby působilo jako zdvižení stavidla, které zadržuje vodu, i když voda přes ně přetéká. Naproti zase chystané opatření nezabránilo by kriminálním potratům v době po třech měsících těhotenství a kdyby bylo prováděno poněkud přísněji, nezabránilo by jim ani v počátcích těhotenství.

MUDr. F. Fejfar

NA fond 315/2 UPV-T Úřad předsednictva vlády, tajná spisovna, karton 1625. Vlastní poznámka Dr. F. Fejfara k otázce legalizace umělých potratů, zasláno vládě jako příloha souhrnu návrhů od populační komise.

Jiří Karas – kandidát na prezidenta

HPŽ ČR usiluje, aby jeho dlouholetý člen, bývalý poslanec a dnes velvyslanec Jiří Karas měl možnost kandidovat na prezidenta. Jsme přesvědčeni, že se tento politik již osvědčil a nejlépe by byl schopen napomoci spravedlnosti, zabránit další devastaci a vzrůstu totalitních tendencí u nás i v Evropě. Otázka umělých potratů není jediná, ale jako znamení o charakteru zcela zásadní. Podmínkou pro účast ve volbách je však získání 50 tisíc podpisů.

Pojďme k vašim postojům. Vaše hlavní heslo je „spravedlnost“. Proč?

Spravedlnost je mým hlavním heslem, protože nejenom já, ale i většina spoluobčanů má pocit, že spravedlnost v naší zemi je nedostatkovou hodnotou.

Jak konkrétně byste mohl prospět v roli prezidenta v obnově kultury života?

Prezident může v tomto případě hrát významnou roli toho, kdo usměrňuje a ovlivňuje mínění široké veřejnosti.

Jak jako katolík vnímáte tlak na vytvoření jedné světové vlády?

Nejen jako katolík vnímám tento tlak jako nebezpečnou hrozbu celému lidstvu.

Nechal jste požehnat Poslaneckou sněmovnu svěcenou vodou. Pomohlo to?

Dnes je nezbytné to zopakovat.

Ze strany lidovců se ozývá, že vaše kandidatura znamená tříštění sil. Nepoškodíte KDU-ČSL?

Ani já, ani „kandidát KDU-ČSL“ nejsme dosud skutečnými kandidáty. Stalo by se tak až po splnění potřebné podmínky, získání 50 tisíc podpisů. V této chvíli každý občan může podpořit jak mne, tak kohokoli z dalších případných kandidátů. Naopak by bylo působivé znamení společnosti, pokud by sítím 50 tisíc podpisů prošlo více křesťanů.

Na prezidenta a politickou reprezentaci je jistě vyvíjen enormní tlak. Uměl byste odolávat a hájit zájmy českého státu před nadnárodní lobby? Už jste si to ve svém životě někdy reálně na sobě samém vyzkoušel?

Již od mládí se střetávám s různými tlaky. Dle mého názoru jim odolávám úspěšně. V dobách komunismu mi bylo neustále vyhrožováno, ale nezlomilo mne to. Během svého působení v Poslanecké sněmovně jsem vždy dokázal jít proti proudu. Nyní jako velvyslanec v Bělorusku se musím umět

Foto: www.jirikaras.cz

poprat s tlaky zahraniční politiky. Chcete-li však jako prezident obhájit zájmy českého státu, toto všechno nestačí. Musíte mít totiž za sebou výraznou většinu občanů.

Jakým způsobem hodláte bez stranické podpory sebrat dost podpisů?

Spolehám se na ty, kteří mi věří.

Měla by Česká republika přijmout euro?

V tuto chvíli se domnívám, že v příštích deseti letech bychom euro přijmout neměli.

Co pozitivního jste se naučil během svého působení v Bělorusku?

Nevím, zda je to pozitivní, ale prohloubil jsem si svoji nedůvěru v to, co nám záměrně předkládají sdělovací prostředky. Skutečnost je často jiná, než se dozvídáme z rádia, televize či na internetu.

Jaká by pro Vás byla dle Vás ideální míra evropské integrace?

Společenství nezávislých národů.

vybráno z rozhovorů
pro EU Portál a RC Monitor

„Přestože za mou kandidaturou nestojí vlivné zájmové skupiny nebo nadnárodní banky, věřím, že s vaší pomocí změníme předem připravenou volbu. Poproste i své přátele o pomoc se získáním podpisů. Děkuji!“

Petice je ke stažení na www.jirikaras.cz
Facebook: www.facebook.com/jirikarascz

Ukončení cynického obchodování s pohlavními buňkami?

Poslanec Jaroslav Plachý podal s dalšími kolegy návrh zákona omezující umělé oplodnění podle striktnějšího švýcarského modelu.

Bez ohledu na těžkou nemravnost celého procesu výroby dětí při umělém oplodnění, který cynicky těží z bolesti párů, je to krok rozumným směrem, který zabrání mnoha bolestem.

Současné zákony ohledně umělého oplodnění a „dárčovství“ jsou založeny na zásadě naprosté anonymity – mezi anonymním dárcem zárodečných buněk na straně jedné a neplodným párem a dítětem počatým z asistované reprodukce na straně druhé. V důsledku toho současná právní úprava umožňuje vznik určitých rizikových situací: **incestní (pokrevně příbuzné) vztahy a sňatky** osob počatých za pomoci pohlavních buněk jednoho dárce (např. v Londýně se zakladatel reprodukční kliniky stal biologickým otcem 600 dětí) či nekontrolovatelné obchodování s pohlavními buňka-

mi. Novela zahrnuje i **právo dítěte znát své biologické kořeny** podobně jako u adopcí, což mj. pro mnoho „dárců“ prodávající své pohlavní buňky může vést k zodpovědnějšímu jednání.

Návrh před projednáním v Parlamentu posuzovala vláda, která návrh nezámítla i přes odpor Ministerstva zdravotnictví. Návrh bude projednáván ve výborech Poslanecké sněmovny a poté budou poslanci rozhodovat v prvním čtení, zda jej odmítnou nebo ne.

Prosíme zvláště lékaře, psychology a psychiatry, aby pomohli během projednávání poslancům zaujmout správné stanovisko. Komerční tlak ze strany reprodukčních center a farmaceutického průmyslu není malý, jak se již ukázalo v interních stanoviscích Ministerstev.

Připomínky Ministerstva zdravotnictví

Pro představu přetiskujeme zásadní argumenty Ministerstva zdravotnictví, které byly téměř identické se stanovisky Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR:

- „riziko příbuzenských sňatků díky asistované reprodukci je zcela minimální a zdaleka nedosahuje přirozeného rizika v populaci, které vzniká tím, že až 10% dětí je narozeno extramatrimonielně nebo není

jistý jejich biologický otec.“ – Jinak řečeno, je to jedno, protože se lidé podle Ministerstva zdravotnictví stejně chovají jak zvířata. Matka, není-li prostitutka, však vždy ví, kdo je otcem jejího dítěte a nedovolí, aby k incestním vztahům u dětí došlo.

- „odborníci potvrdili, že ani příbuzenským sňatkem nevzniká pravidelně genetické riziko“ – Odborníci dnes ve studiích potvrdí cokoliv, co zadavatel či společenské klima chce, i když je to v přímém rozporu se zkušeností lidstva.

- „jakékoli ‚lustrování‘ před sňatkem, zda se jedná, či nejedná o potencionální příbuzné pouze u jedinců, kteří se narodili z asistované reprodukce, vnímáme jako velmi diskriminační a nadbytečné“

- „v textu návrhu je pomýšleno pouze na práva dítěte. Nejsou však zohledněna práva rodičů dítěte a práva dárců reprodukčních buněk na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (cca 18 let po darování reprodukčních buněk), které by mohlo přinést narušení soužití současně minimálně ve dvou, či i více rodinách“ – Takže v konečném důsledku více chráníme prodejce spermatu a vajíček a zatajíme dítěti, jak vzniklo a jeho biologické rodiče, protože to, o co konec konců jde, není dítě, ale uspokojení reprodukčního obchodu.

- „oslovení zástupci odborné veřejnosti též poukazují na fakt, že poté, co byla tzv. ‚open identity‘ zavedena ve Švédsku a Velké Británii, klesl významně počet dárců a neplodné páry často odjíždějí využít léčbu neplodnosti do jiných zemí. I v Německu a Rakousku je léčba pomocí darovaných oocytů díky zákonu pro páry velmi komplikovaná a páry se z těchto zemí rovněž odjíždějí léčit do jiných zemí s přijatelnějším zákonodárstvím. Lze předpokládat, že k tomuto by se i v ČR uchýlily neplodné páry potřebující dárčovství reprodukčních buněk a odcestovali by za léčbou jinam, což jistě není řešení.“ – Takže si raději necháme zákony hodné barbarských zemí, abychom neodradili zahraniční klientelu.

Přišlo e-mailem – školní sexuální „výchova“

„Děkuji Vám za užitečné informace, které dostávám. Kamarádka mi vyprávěla, jak probíhala sexuální výchova u jejího syna ve škole. Chodí do čtvrté třídy a má z toho hodně velké trauma. Po informacích, které jim tam vykládala nějaká žena, přišel domů hodně rozrušený a nechtěl se zprvu svěřit, ale potom mamince řekl: Jsem homosexuál!“

Prý ta paní vykládala, že když má kluk rád svého kamaráda, tak jde o homosexualitu! Možná to nebylo úplně takto, ale ty děti to tak chápou. A pak, když se budou dívat na nahé dívky nebo na porno, tak mu to zůstane v hlavě na celý život a bude s tím muset žít! A jinde zase vykládali dívkám o porodu asi hod-

ně názorně a spousta dívek je rozhodnutá, že nebude nikdy rodit!

Kluk je z toho hodně špatný. Maminka to s ním rozebírala a snažila se ho ujistit, že je úplně normální. V deseti letech, kdy je to ještě dítě a má úplně jiné starosti, ho zatěžují takovými nesmysly. Maminka je rozhodnutá, že na příští hodinu určitě syna nepošle. A já udělám to samé. S pozdravem A. S.“

Pozor: Povinná sexuální výchova je stále v osnovách (RVP) základních škol! Žaloba HPŽ ČR na zrušení povinné sexuální výchovy je pořád u Ústavního soudu. VORP usiluje o zlepšení situace, ale starost rodičů o výuku je nezbytný!

Mgr. Radim Ucháč

Objednávkový formulář

Pomozte nám s distribucí materiálů – svým přátelům a známým ve škole, v práci, v sousedství. Z médií se toho lidé mnoho nedozvědí a musejí se často poučit až z vlastních, někdy velmi bolestivých chyb. **Naším největším nepřítelem je neznalost.** Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

Brožurky a knihy	Počet
B003 Touha po dítěti – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce	
B004 Informace o antikoncepci – mechanismy účinku, zkušenosti z interní medicíny, dopady na vztahy	
K004 Ach, ten Sokrates... – dialog Sokrata s gynekologem, filosofem a psychologem o umělých potrzech	
K003 Když rozkvete rumiště – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost	

Letáky	Počet
L001 Hnutí Pro život ČR – základní informace o HPŽ ČR	
L002 Aqua vitae – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR	
L003 Kronika života – barevné fotografie prenatalního vývoje člověka vhodné pro děti	

DVD

F001 Němý výkřik – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu	
F003 Svoboda volby – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu	
F005 Kultura života – Otázky bioetiky – osm filmů na dvou DVD se věnuje otázkám kultury života – původ bioetiky, potrat dnes, umělé oplodnění, kmenové buňky, prevence AIDS, legalizace eutanazie, paliativní medicína, bioetika a komunikace	
F006 Biologie prenatalního vývoje – biologický vývoj člověka od početí až do porodu; vhodná učební pomůcka pro všechny stupně škol	

Ostatní materiály

M001 Model plodu ve 12. týdnu těhotenství	
S010 Adopcí mu dáte šanci – sada 4 samolepek s textem „Adopcí mu dáte šanci, potratem jen smrt“	

Vyplněný formulář zašlete na adresu:

Hnutí Pro život ČR
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231
e-mail: info@prolife.cz

Mluvím a budu mluvit. Už nebudu mlčet!

Jmenuji se Heidi a už nechci mlčet... Dusila jsem v sobě lež od roku 1980, téměř 30 let, a navždy to znamenalo můj život. Když mi bylo osmnáct, byla jsem těhotná a sama. Otec mého dítěte řekl, že si nechce „kazit život dítětem“.

Byla jsem sama a zdánlivě bez pomoci. Nebyla jsem schopna říci svým věřícím rodičům pravdu o mém tajemství, o tom, co za malý a drahocenný poklad jsem v sobě nosila. Tak jsem mlčela, abych nikomu neublížila nebo nikoho nezklamala. Lidé kolem mě s nejlepším úmyslem říkali, že to ještě není opravdové dítě, že je to jen masa tkáň. Teprve když už bylo příliš pozdě, jsem zjistila pravdu. Vím, jakou hrůzou skončil život mého dítěte. Potrat ženy zraňuje. To je bolestná pravda. Jsem jedna z miliónů, které uvěřily lži. Nemohla jsem se už podívat svým rodičům do očí. Cítila jsem se tak vina po zabití mého dítěte; nemohla jsem nic udělat správně.

„Žij dál, jako by se nic nestalo,“ to je jed, který vám po potratu vstříknou. Konec konců, je to v naší zemi legální, zabíjet děti. Nemohla jsem ještě nikde přiznat, že jsem byla na potratu, říct někomu, že jsem čekala dítě. Je to lidská bytost, tak maličká, tak drahocenná, takový malý zázrak.

Dala jsem se na život na útěku, zoufale jsem se snažila skrývat. Pro většinu jsem vypadala normálně, ale já jsem věděla, že se budu vždycky snažit skrývat svou bolest. Alkohol se stal mou cestou. Za sebou jsem měla rozbitá manželství, žádnou sebeúctu, byla jsem vyprahlá a pracující do úmoru, jen abych zaplnila prázdnotu, to byla jediná cesta, jak to snést. Přetrhala jsem vazby se svou rodinou. Cítila jsem se příliš odporně na to, abych se před ně postavila. Myšlenky na sebevraždu mě neustále provázely, dostat se k pistoli, tak své trápení okamžitě skončím. Potrat změnil právě toho člověka, kterým Bůh zamýšlel, abych byla. Já jsem dcerou Boží a z Jeho vůle jsem měla být matkou milující, starající se a vychovávající své dítě.

Potrat je proti Boží přirozenosti. I když nevěříte v Boha, potrat je proti přírodě. Život je drahocenný v každém věku. Nikdy jsem už neměla jiné dítě. Nevím, zda

Pomník nenarozeným dětem od mladého slovenského sochaře Martina Hudáčka

to bylo poškozením při potratu mého jediného dítěte, a opravdu si nemyslím, že to chci vědět. Byla mi dána milost nutná k odpuštění otci za jeho rozhodnutí pro potrat. Důležitější pro mě je, že mi bylo odpuštěno, stala jsem se svobodnou a léčím se z bolestně hrozného rozhodnutí, které jsem učinila před více než polovinou svého dosavadního života.

Mluvím a budu mluvit, UŽ NEBUDU MLČET. Mé dítě, Melisso Suzanno Pardicová, dala bych cokoliv za to, abych mohla změnit to, co jsem ti nechala udělat. Mlčela jsem v pozadí, ale Bůh mi dal sílu promluvit pro tebe, mé nejdražší dítě...proti hříchu potratu. Jednoho dne tě uvidím! Odpuť mi, moje maličká, vím, že to uděláš, protože Ježíš řekl, že to tak bude...s láskou, tvoje máma. Meliso, byla jsi mi dána 5. října 1980. Vzata jsi mi byla v prosinci 1980.

Heidi Messina

V březnu 2008 začala Heidi Messina s léčbou své bolesti po potratu. Později poprvé veřejně sdělila své svědectví o potratu jako tichý svědek bolesti, kterou způsobil potrat. Poté poprvé promluvila se svými věřícími rodiči, kteří ji s láskou přijali a povzbudili k sdílení jejího životního příběhu ovlivněného potratem. Heidi je členkou

Florida Operation Outcry Team. Žije na Floridě se svým manželem Carlem a na částečný úvazek pracuje na Floridě jako kadeřnice.

přeložila Klára Vítková-Rulíková

I v České republice je potřeba odvážných žen, které budou veřejně říkat pravdu.

Reprezentativní ukázka z korespondence s poslanci, 19.3.2012

[...] jsem dlouhodobě toho názoru, že o svém těhotenství má rozhodnout především žena. Není možné, aby jí kdokoliv do tohoto rozhodnutí hovořil, natož, abychom toto upravovali/rozhodovali jakýmkoliv zákonnými normami. Právě proto, že jsem jeden ze zákonodárců, budu držet stále stanovisko, kdy dospělá žena je sama odpovědná za to, zda přivede, či nepřivede na svět dítě. Je důležité, aby se žena sama rozhodla a nikdo ji do ničeho nenutil. Sama žena se pak podílí na výchově svého dítěte. Bude stejně tak se dobře starat o nechtěné dítě? Nebyl by větší počet dětí v dětských domovech? To bychom chtěli? Domnívám se, že nikoliv, proto se budu stále držet svého názoru. [...]

Lenka Kohoutová, poslankyně